

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **O. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2016, čj. OAM-445/ZA-ZA02-K08-2015, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2016, čj. 1 Az 5/2016 – 33,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl o nepřipustnosti žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

II.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze. Ten usnesením ze dne 10. 6. 2016, čj. 1 Az 5/2016 – 33, žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Uzavřel, že žalobkyně na výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranila nedostatky žaloby, které spočívají v neuvedení rozsahu, v jakém rozhodnutí žalovaného napadá, z jakých skutkových a právních důvodů a jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje. Žalobu proto shledal neprojednatelnou.

III.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti usnesení městského soudu včas podanou blanketní kasační stížností, v níž uplatnila kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a navrhla zrušit napadený rozsudek (*městský soud ve věci stěžovatelky rozhodl usnesením – poznámka soudu*) a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] V průběhu řízení o kasační stížnosti stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnila tím, že nemůže vycestovat zpět na Ukrajinu, neboť se obává, že jí zde hrozí značná újma. Nebude-li její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bude se v České republice nacházet nelegálně, přitom nepřiznání odkladného účinku pro ni bude znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká by jeho přiznáním mohla vzniknout jiným osobám; přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s veřejným zájmem.

IV.

[5] Žalovaný správní orgán vyslovil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[7] Soud předně zdůrazňuje, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Z uvedeného důvodu by měl být odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „*nepoměrně větší újmě*“. Jedná se o případy, v nichž nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[8] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, dostupné na www.nssoud.cz). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[9] Pro posouzení, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatelka dostatečně určitě tvrdila, jakou újmu pro ni právní následky rozhodnutí znamenají, ale též z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Je také povinna prokázat, že újma vzniklá na její straně je nepoměrně větší, než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatelka břemeno tvrzení a také břemeno důkazní.

[10] Těmto svým povinnostem ale stěžovatelka v posuzované věci nedostála. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti toliko obecně tvrdila „*hrozbu značné újmy*“, která by jí vznikla vycestováním na Ukrajinu. Tuto újmu považovala za nepoměrně větší, než je újma, která by mohla vzniknout jiným osobám. Blíže ale nerozvedla, jakou konkrétní újmu by pro ni výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (tedy v čem konkrétně tato újma spočívá), ani z jakých určitých skutečností to dovozuje. Uvedené skutečnosti proto nemohla prokázat. V důsledku toho Nejvyšší správní soud nemohl posoudit naplnění všech zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku.

VI.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek. Tím však soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. července 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu